

Pyyhtiä Sukuseht

Kuparsaaren Pyyhtiät -sukuseura 2012

SUURPERO

kylä Karjalan kannaksella

Suokumaan Pyyhtiän talot

Oma tupa, oma lupa –
haastattelussa nuoret rakentajat

Tilinpäätös 2011

Puheenjohtajan palsta

Sukututkimuksessa on saavutettu kuluneen vuoden aikana merkittäviä edistysaskeleita. Riitta Pyyhtiä on löytänyt joitakin aiemmin sukupuusta puuttuneita esi-isiä tarkastelemalla ristiin eri lähteitä. Nyt loputkin Kuparsaaren Pyyhtiänmäen sukuhaarat on saatu kytkettyä puuhun. Jo aiemmin oli varma käsitys siitä, että kaikki Pyyhtiänmäen Pyyhtiät ovat lähisukulaisia, mutta joitakin esi-isiä puuttui edelleen ketjusta. Imatran suunnan Pyyhtiöiden kohdalla on vielä epäselvyyksiä ja näiden tutkimukset tulevat vielä jatkumaan. Seuraavana vaiheena on sukupuun

uudempien tietojen täydentäminen ja niiden oikeellisuuden tarkistaminen. Tässä työssä tarvitaan lähisukulaisten apua.

Sukukirjan toimittamistyö on edennyt reippaasti monien teknisten kysymysten suhteen. Vuosien varrella julkaistua materiaalia on kerätty kokoon ja kirjanpainamistarjouksia on pyydetty eri puolilta. Puheenjohtaja on kerännyt kirjallisuutta kirjan johdantolukua varten ja kirjan jäsentelyä on edelleen pohdittu. Hallituksen jäsenet keräävät omien sukuhaarojensa valokuvat ja henkilötiedot kaikilta kirjaan henkilötietonsa haluavilta. Myös laajempia henkilöhistorioita ja tapahtumakuvaus otetaan mielellään kirjaan. Pyyhtiän seuran jäseniä kirjoittamaan pieniä juttuja sellaisista sukulaisistaan, edesmenneistä tai nykyisistä, joista he haluavat kertoa suvulleen ja merkitä jälkipolville muistoksi. Kirjoitukset voi toimittaa jollekin hallituksen jäsenelle tai puheenjohtajalle. Kirjan kokoaminen suoritetaan loppuvuodesta.

Sukukirjaa aletaan myydä ennakoon tulevan kesän sukkokouksessa. Kirjasta voi tehdä ennakkotilauksen hieman alempaan hintaan kuin sitä myydään kirjan valmistuttua ensi vuonna. Kirja sidotaan kovilla kansilla ja siihen tulevat valokuvat värillisinä.

Tässä lehdessä on jälleen henkilökuvaus ja muisteloita. Arvi Pyyhtiä on kirjoittanut ansiokkaasti lapsuudenmuistoja kotikylästään ja kertoo myös minkälaisissa olosuhteissa hän joutui jättämään kotikylälleen hyvästit. Kirjoituksessa on voimakas vastakkainasettelu ja kuvaa hyvin karjalaisten kohtaloa. Riitta on tutkinut Joutsenon Suokuman kylän talojen historiaa. Nykypäivän karjalaisten nuorten elämää kuvaa nuorten kodinrakentajien haastattelu. Myös viime kesän Ikaalisten sukujuhlalta on lyhyt kuvaus lehdessä.

Kuluvan vuoden sukutapaaminen järjestetään Lahdessa 16.–17. kesäkuuta Karjalaisten kesäjuhlien yhteydessä siten, että vuosikokous pidetään yöpymispaikassa hotelli Scandicissa ja sen jälkeen sukujuhlaa vietetään kesäpäivien avajaisissa Isku Areenassa Lahden urheilupuistossa. Ohjelmassa on varattu runsaasti aikaa kesäpäivien viettoon yhdessä muiden juhla-vieraiden kanssa. Tämän lehden takakannessa on lisätietoja sukujuhlien ja Karjalaisten kesäjuhlien ohjelmasta sekä ilmoittautumismenettelystä sukujuhlisiin. Hallitus pyytää seuran jäseniä lähtemään taas sankoin joukon tälle vuosijuhlaretkelle unohtamatta nuorempaa väkeä kotiin.

Ilmo Pyyhtiä

Sisältö

Puheenjohtajan palsta	2
Sukujuhla 2011 Ikaalisten kylpylässä	3
Suurpero – kylä Karjalan kannaksella	4
Uusi sukuviiri	6
Suokumaan Pyyhtiän talot	6
Oma tupa, oma lupa – haastattelussa nuoret rakentajat	8
Tilinpäätöstiedot	10
Merkkipäivät	11
Sukuseuran vuosijuhla Lahdessa	12

**Pyyhtiä
Sukulehti**

Julkaisun tiedot

Toimitus: Kuparsaaren Pyyhtiät
-sukuseura

Päätoimittaja: Ilmo Pyyhtiä

Kannen kuva: Riitta Pyyhtiä

Paino: Kirjapaino Jaarli Oy

Painosmäärä: 200 kpl

Tiedot Merkkipäivät-palstalle:
jarmo.pyyhtia@kolumbus.fi

Sukujuhla Ikaalisten kylpylässä

Sukukokous Ikaalisten kylpylässä viime syyskuun alussa poikkesi aiemmista sikäli, että järjestimme kerrankin kiireettömän ohjelman. Halusimme aikaa jäävän myös kylpylän palvelujen käyttöön, sillä toivoimme aiempaa enemmän nuoria perheitä mukaan sukutapaamiseen. Juhlissa olikin mukana lapsiperheitä ja lapsilla tuntui olevan oikein mukavaa temmeltää kylpylän ammeissa. Nuorin lapsista oli vain kahden kuukauden ikäinen.

Itse viihdyin paremmin rantasaunassa, sillä Kyrösjärven vesi oli syyskuun alussa sopivan viileää saunasta uintiin. Saunassa oli yllättäen myös saksalaisia vieraita, joten pääsin verestämään saksan kielen taitojani.

Ikaalisten kylpylä sijaitsee supisuomalaisessa maisemassa, joka hemmottelee suomalaista mielenlaatua. Kylpylän hienon paikan huomasi kauppias Eränen jo 1800-luvun loppupuolella, kun hän perusti sinne Eräsen saunan.

Sukujuhla ja -kokous sujuivat perinteisin menoin ”Karjalan kunnailla” lauluin ja suvun toiminnan esittelyin. Kokoustila oli kaikin puolin miellyttävä, kun tietotekniikkaan liittyvät normaalit ongelmat oli saatu ratkottua. Iltajuhlaa vietettiin ison ravintolan tanssisalissa illallista syöden ja välillä pistäen jalalla koreasti. Tunnelma oli kaikin puolin leppoisa. Osanottajamäärää rajoittivat samaan viikonvaihteeseen sattuneet syntymäpäiväjuhlat ja hautajaiset. Juhlaväen toivomus oli, että sukujuhlia vietettäisiin myös seuraavana vuonna.

Ilmo Pyyhtiä

Viime vuonna sukujuhlaa vietettiin Ikaalisten kylpylässä 3.-4.9.2011. Kuva: Ilmo Pyyhtiä

*Sukukokouksen juhlavieraat.
Kuva: Reijo Orava*

SUURPERO

kylä Karjalan kannaksella

**Lapsuuden leikkien vähitellen väistyttyä alkoi uusi vaihe polvihou-
suisen pojan elämässä. Samalla myös Suurperon elämässä tapahtui
historiaa. Koululaitos laajensi aikaisemmin neliluokkaisen koulunsa
kuusiluokkaiseksi. Oli vuosi 1925, täytin seitsemän vuotta ja taapersin
ekaluokalle, vuotta vanhemmat pääsivät suoraan tokaluokkalaisiksi.**

Opettajaksemme tuli kaunis ja herttai-
nen, juuri opettajaseminaarista valmis-
tunut Sylvi Rautiainen. Hän asui kansa-
koululla, mutta alaluokiksi oli vuokrattu
Vilhelm Laitisen kamari. Vanhalta
koululta oli matkaa Laitiselle noin puoli
kilometriä. Mitähän mahtoi opettajam-
me ajatella, kun me kersat usein varau-
dimme koulun portille odottamaan
opettajaa ja sitten yhtä matkaa hänen
kanssaan taivalsimme koulutiellämme.
Hän oli onnen Pekka, joka sai käsikä-
dessä open kanssa tuon matkan tehdä.
Toiset kirmailivat ympärillä ja kertoili-
vat kilvan kotitapahtumia.

Kouluruokailua ei tuohon aikaan
vielä osattu edes kuvitella. Mieleeni
ovat kuitenkin jääneet pulpeteissamme
säilytetyt useilla hyvin kauniisti kirjail-
lut ruokaliinat, jotka levitimme ruoka-
tunniksi pulpettien kansille. Sen päältä
napostelimme ne pienet voileipämme
palanpainikkeena pienestä pullosta
kotoisen ”mammun” käsittelemätöntä
maitoa. Yläluokilla ollessa muistan jo
koulukeittolankin ensikokeiluista. Kou-
lukeittolan emäntänä häärii touhukas
Lindbergin Anna, Malkin sisarusten
vanhin. Ainoastaan keittoja tarjottiin,
sen saanti ei kuitenkaan ollut itsestään
selvyys. Varakkaiksi todetut joutuivat
siitä maksamaan, köyhiksi todetut saivat
kunnan kustantamana. Meitä nyky-
kielessä väliinpuotoajiakin oli, emme
saaneet kotoa emmekä kunnalta. Muista
kuitenkin yhden päivän, jolloin sitä
jostain syystä tarjottiin kaikille. Se oli
nimeltään terveyskeittoa ja oli maitoon
keitettyä kauravelliä, johon oli höys-
teeksi ropsautettu rusinoita. Onneksi en
ollut tottunut moiseen makuun, ei jäänyt
mielitekoa jatkossa.

Opetus oli mielestäni tehokasta ja
innoittavaa. Tiedot ja taidot karttuivat,

samat opettajat opettivat niin tietoai-
neita ja käytännön asioita. Rakenneltiin
pikkuesineitä ja jopa huonekaluja,
kaikki kelpasivat, ei oltu niin turhan
tarkkoja. Uskontoakin opetettiin,
aamuhartaudella aloitettiin joka ikinen
päivä. Vaikkei johtajaopettajamme itse
henkilökohtaisesti tainnutkaan alleki-
joittaa jokaista kristinopin kappaletta
omakohtaisena uskontunnustuksenaan,
jäljelle kuitenkin sieluihimme lähtemät-
tömästi soimaan soimaan Jeesuksen
vuorisäärän sanoma: Muista luojaasi
nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät
tulevat jne. Opettajamme Hilja Mäkelä
yritti tehdä meistä kaikista runonlau-
sujia ja melkoisia seitsemän veljeksien
tulkitsijoita me ainakin omasta mieles-
tämme olimme. Voimistelutunnit oli-
vat luku erikseen, varsinkin sen jälkeen,
kun kunnan kukkarosta heltisi pieni
määräraha kentän rakentamiseen, joka
ei vielä siihen aikaan ollut läheskään
jokaisen koulun koristuksena. Sana
kuntoliikunta oli tuolloin tuntematon
käsite. Silti pelasimme mm. koripalloa,
eivätkä säännöt suurestikaan poiken-
neet myöhemmin tutuksi tulleista.
Mistä lieneekään opettajamme moisen
pelin oppinut. Talella hiihdettiin, kova
oli koitos jok’iäinen kerta. Vuoroin
voitettiin, vuoroin hävittiin, häviöitä
vaan ei aina ollut helppo tunnustaa,
vaan piti katkaista side tai sauva, että
oli jotain, millä tappiotaan puolusteli.
Kilpakumppaneista muistuu mieleen
Björnin Jouko, Ikävalkon Emil, Lind-
holmin Kauko, Pulliaisen Topi ja Arvi,
Immosen Urho ja Arvi, Niemen Reino,
Vainikan Tauno, Malkin Reino, Koukin
Yrjö jne. Monta on yllä luetelluissakin
niitä, jotka joutuivat uhraamaan nuoren
elämänsä isänmaan vapauden puolesta.
Rauha heidän muistolle.

Valkjärven rata

Ensimmäisiä muistikuviani tapahtu-
mista ja elämästä Suurperolla lienevät
rautatien rakennustyöt. Oli elämää ja
hälinää. Jokaisessa talossa ja töllissä,
missä vähänkin oli tilaa, oli hyyryläi-
siä, rautatien rakentajia, joista eräät
olivat hyvinkin kaukaa tulleet leipäänsä
tienaamaan.

Omakohteisesti muistan aloittaneeni
ensimmäiset vähäiset ansioni pesemällä
ratatyömiesten saappaita. Muistan vielä
ensimmäisen tilinikin, se teki yhteen-
sä 2 mk 25 p. Ja kun tikkukaramelli
tuolloin maksoi 25 p, oli se yhtä kuin
9 tikkaria. Lienenkö saanut tukku- vai
muun alennuksen, mutta muistan niitä
olleen 11 kappaletta, kun isäni tuomiol-
le jouduin. Hän nuhteli: ”Minkälainen
mies sinustakin tulee, kun ensimmäiset
rahasi, jotka ansaitset, panet viimeistä
pennia myöten karamelleihin?” Ja usko-
kaa tai alkää ne sanat kaikuvat vieläkin
korvissani, ja mikä ihmeellisintä, ne
vielä sillä hetkellä syömä olleet tikkarit
eivät maistuneet hyvältä.

Sähkö saapuu kylälle

Viipurin ympäristön sähkö Oy aloitti
sähköistystyöt Suurperon kylässä ja
muissakin lähistön kylissä. Taisi olla
vuosi 1928. Ihmettä ja valoa riitti, vaika
wattilukemat valopisteissä (kyntti-
lötähän ne olivat) olivat vain 15-40 w.
Ei tahtonut maltaa edes mäessä olla,
kun piti kytätä iltaa ja valojen sytytystä,
niitä katkaisijoita kun ei saanut turhan
päiten rämpytellä. Kaikkeen tottuu ai-
kanaan ja niin tultiin sinuksi sähkökin
kanssa.

Muistan erään omakohtaisen kokei-
lun. Yritin ladata loppuun käytettyä
taskulampun patteria. Oikaisin koske-
tusliuskat, kiersin valolampun irti ja
työnsin kosketusliuskat kosketuspin-
toihin, temppu, jota en nyt uskaltaisi-
kaan tehdä, enkä kehoita muitakaan
tekemään. No siitä seurasi tietenkin
täydellinen pimennys. Korjausmies,
Aholaisen Arvi, oli haettava paikalle.

Nyt sentään uskaltaisin itsekkin sulakkeen vaihtaa.

Keväällä 1939

Elämä jatkui kiivaana ja ilman minikäänlaista hysteriaa, vaikka maailman turuiltä rupesikin kuulumaan kaikenlaisia hälyutisia. Karjalan kansa ei vähällä uskonut, että sen työllä ja vaivalla aikaansaamia työn tuloksia tultaisiin väkivalloin riistämään. Pahimpaan kuitenkin, kuin peläten, oli valtiovallan toimesta alettu varautua. Kannakselle rakennettiin puolustuslinjaa. Minun ikäluokallani tuli aika astua vakinaiseen palvelukseen asevelvollisuutta suorittamaan. Niin minullakin neljäntenä toukokuuta 1939 sulkeutuivat Karjalan Kaartin Rykmentin portit takanani ja niiden taakse jäi siviilielämä. Onneksi en tuolloin osannut edes aavistaa, miten pitkäksi tuo asevelvollisuus kohdallani muodostui.

Karjalan kansa viljeli maitaan ja rakensi kotejaan niin kuin mitään ei olisi tapahtunut ja niinhän se teki vielä jatkosodankin aikana. Vielä viimeisellä viikolla, jolloin läpimurto Kannaksella oli tosiasia, kylvettiin Suurperollakin kveätviljoja. Aatteellisesti ja poliittisesti Suurpero, niin kuin koko Suomen kansa, oli jakaantunut oikeistoon ja vasemmistoon, kuka enemmän kuka vähemmän. Mutta sota ja hätä yhdistivät. En tunne yhtään tapausta Suurperon kylässämme, että joku olisi liittoutunut viholliseen. ”Sama kaiku ol askelten”.

Jäähyväiset

Mieleeni on jäänyt talvinen yö 1943

joulukuun lopulla. Olimme lomalla samanaikaisesti hyvän ja sanon parhaan leikki- ja kasvinkumppanini Reino Malkin kanssa, hän toipumislomalla vaikeasti käteen haavoittuneena ja minä vuorolomalla. Tulimme 20 asteen pakkasessa kotiin kävellen. Kun hänen

sä, olisi kertomista vaikka kuinka paljon. Kuitenkin aina, kun kuulen sanan Suurpero, ailahtaa kummasti sydäneläksä. Siksi en voi olla kertomatta hetkestä, jolloin sain jättää viimeiset terveiseni kotikylälle ja luoda jäähyväiskatseen kaikelle rakastamalleni, synnyinseuduleni.

Laahustin hajalle lyödyn joukkueeni kanssa kotini ohi viimeisten vetäytyvien mukana kesäkuun puolivälin jälkeen 1944 kohti kähäriä, Talia ja Ihantala. Kesäkuun autereinen hämy, kauniisti viheriöivät pellot ja kauneimpaan vihreyteensä puhjennut luonto. Lintujen aamusoitto. Alkukesän kukkien loisto.

Siinä jäähyväiset Suurperon kylälle. Kylälle, joka viljavana levittäytyi Perojoen rantoja seuraillen, joen, joka Perkjärvestä alkavana juoksutti vesiään Vääräkosken kylän kautta Ferrarian tehtaalle antaen sille osan energiastaan. Edelleen Peron aseman itäpuolitse Björnin sillan ja Laavolaisen kosken kautta Kuparisen myllylle, pyörittäen sampoa, joka jauhoi leipä- ja osan pullajauhoistakin suurelle osalle Peron ruokakuntia. Siitä se jatkoi Zalewskin koskelle ja edelleen laakean Suurniityn kautta sivuten Kähärin kylää Perojoen lampeen. Idässä Suurperon kyläaukeaa rajoitti Siankärsänmäki, joka

pitkänä lähes koko kylän mittaisena kätki taakseen kylän yhteismetsän ja Korvenkylän, joka olikin osa Suurperoa. Lännessä pellot rajoittuivat metsäalueeseen, jonka muodostivat suurimmalta osin talojen yhteismetsät.

Arvi Pyyhtiä

Arvi Pyyhtiä Suurperolla 3-vuotiaana.

kätensä hankalasti sidottuna ei mahtunut omaan taskuun, keksimme keinon, kävelin hänen vieressään ja minun taskuuni se mahtui paremmin.

Sanon näin vuosien takaa, silloin kävi muukin samaan tahtiin kuin askel. Sota-ajasta ja niistä kerroista, jolloin pääsi lomilla käymään Suurperon kyläs-

Uusi sukuviiri ja vaakuna

Kuparsaaren Pyyhtiöiden uusi sukuviiri julkistettiin kesällä 2011.

Voittaneen viirihdotuksen teki Antti Pyyhtiä Lappeenrannasta. Viiri on saanut vaikutteita Antrean Vaakunasta, johon on tyyli- tellysti lisätty Vuoksen keskelle Kuparsaari. Jatkokäyttöä varten sukuviiristä tehtiin myös lehden kannessa näkyvä vaakunaversio. Suunnittelutyön viimeisteli taiteen maisteri Tatu Piispanen yhteistyös- sä hallituksen kanssa.

Sukuviiriä painettiin viime tal- vena yhteensä 40 kappaletta.

Antti Pyyhtiä ja voitokkaan sukuviir- in ensimmäinen painettu kappale.
Kuva: Satu Putkisalo

Suokumaan Pyyhtiän talot

Pyyhtiät ennen Isojakoa

Pyyhtiän veljesten (Antti, Pekka, Yrjö, Matti, Tuomas ja Esko) muutet- tua vuonna 1769 Suokumaan Hovin tilalle veljeksistä Pekka tuli isännäksi vanhimman veljen, Antin, kuoltua jo vuonna 1770. Pekka isännöi tilaa aina kuolemaansa asti, vuoteen 1780. Tämän jälkeen Yrjö-veli toimi isäntänä sairas- tumiseensa asti.

Yrjön jälkeen tila siirtyi seuraavalle sukupolvelle vuonna 1794, kun isän- näksi tuli Antti Pekanpoika, joka oli Kuparsaaresta tulleen Pekka Pietarinpo- jan poika. Antti oli syntynyt Kuparsaa- ressa 1. joulukuuta 1759. Antin aikaan Hovin tila kasvoi ja vaurastui – jopa niin, että Pyyhtiän väki sai merkittävää tunnustusta ahkeruudestaan. Vuonna 1816 Keisarillinen Suomen Talousseura palkitsi isännän ja tilan väen mitaililla ja hopeapikarilla. (Tästä tapauksesta löytyy tarkempi Marjo Tannisen selvitys seuramme lehdessä, joka julkaistiin 2006.) Tilan koko oli ennen isojakoa jo 784 hehtaarin suuruinen.

Vuonna 1818 pantiin Viipurin läänis- sä toimeen hyvin tarkka henkikirjoitus, johon yhden päivän vanhat lapsetkin kirjattiin. Tältä ajalta löytyy myös Joutsenon pitäjän henkikirjat, joista Suokumaan tila no. 1 sisältää kaikki Pyyhtiän talot. Hovin isännäksi on mer- kitty edelleen Antti Pekanpoika Pyyhtiä. Perheeseen kuului tuolloin kaikkiaan 46 henkilöä.

Toista tilaa isännöi tuolloin Juho Mikonpoika Laihia ja tilan mailla toimi lisäksi kaksi vuokraviljelijää.

1826 Vuoden 1826 loppuun mennessä perhekunta oli jo kasvanut yli 50 henkiseksi. Tilaja- ko oli säilynyt samana, ja Antti Pekan- poika toimi edelleen isäntänä talossa.

1836 Vuosien 1835–36 hen- kikirjoissa tila oli jakau- tunut neljään Pyyhtiän ja kahteen Laihi- an isännöimään taloon. Isännät: Tuomas Tuomaanpoika (57 v.) Kuparsaaren Antin pojanpoika, Pekka Juhonpoika (52 v.) Kuparsaaren Pekan pojanpoika,

Esko Yrjönpoika (73 v.) Kuparsaaren Yrjönpoika ja Esko Eskonpoika (51 v.) Kuparsaaren Eskon poika.

1840 Tilajako oli edelleen py- synyt samana. Isännistä Tuomas Tuomaanpoika kuoli vuonna 1839 ja hänen tilalleen tuli serkku Elias Pekanpoika. Esko Eskonpojan kuoltua vuonna 1836 talo jäi lesken hallintaan.

1845 Esko Yrjönpojan kuoltua isännäksi siirtyi hänen poikansa Matti (32 v.). Pyyhtiän taloluku oli ennallaan, mutta Laihian nimissä oli nyt kaksi varsinaista taloa ja yksi vuokraviljelijä.

Isojako ja Pyyhtiän tilat

1846 Pyyhtiän talojen uudet isännät 29.10.1846 vahvistetun isojaon mukaan: Tila A HOVI: Pekka Juhonpoika Pyyhtiä, s. 8.4.1782, k. 5.1.1848. Pekan jälkeen isäntinä toimivat vävy Tahvo (Staffan) Antinpoika Pyyhtiä ja tämän veljet Antti ja Mikko. Nämä isännät oli- vat kaikki Kuparsaaren Pekan jälkeläisiä.

Tila B SÄLLI: Matti Eskonpoika Pyyh- tiä, s. 24.1.1806, k. 26.9.1853, Kupar- saaren Yrjön pojanpoika. Vuoden 1853 jälkeen talo jäi lesken Leena Hannunty- tär Pyyhtiän hoidettavaksi.

Tila C LALLONMÄKI: Tuomas Matin- poika Pyyhtiä, s. 8.9.1818, Kuparsaaren Antin jälkeläisiä 3. polvessa.

Tila D HEPOLAHTI JA KIVIHARJU: Pekka Tuomaanpoika Pyyhtiä, s. 3.6. 1781, k. 28.11.1849. Tilan isäntänä jatkoi vuoden 1849 jälkeen poika Tuo- mas Pekanpoika, s. 4.5.1811. Tuomas Pekanpojan kuoltua vuonna 1855 talo jäi lesken Vappu Pekantytären (Lassi- la) hoitoon. Nämä isännät olivat myös Kuparsaaren Antin jälkeläisiä.

Tila E SIMOLA JA PELLONRISTI: Matti Eskonpoika Pyyhtiä, s. 21.2.1822, k. 14.6.1865, Kuparsaaren Eskon pojan- poika.

Tila F: Kristian Heikinpoika Laihia
Tila G: Yrjö Juhonpoika Laihia

Tilojen nimistöä selvitellessä kävi ilmi, että talokohtaiset jakokirjat vuodelta 1849 ovat tuhoutuneet. Pyyhtiän talojen kohdalla näkyy tästä syystä useita nimettömiä tiloja, koska tuon ajan tietoja ei ole saatavilla.

1870 Pyyhtiän talojen isännät henkikirjojen mukaan:
HOVI JA UUTELA: Pekan sukuhaaralle kuului kaksi taloa. Niissä isäntinä toimivat Tahvo Antinpoika Pyyhtiä ja Paavo Antinpoika Pyyhtiä, joka oli myös seppä. (Jako tapahtui 1860-luvulla). Tilat olivat tuolloin verotiloja.

SÄLLI: Matti Eskonpoika Pyyhtiän lesken Leena Hannun tytär Pyyhtiän nimissä kruunutilana toimi yksi Pyyhtiän taloista. Tämä siis kuului Yrjön sukuhaaralle.

Myös Antin sukuhaaralle kuului kaksi taloa ja ne olivat kruununtiloja. Toinen

taloista oli Tuomas Pekanpojan lesken Vappu Pekantytär Lassilan nimissä (**HEPOLAHTI JA KIVIHARJU**) ja toista isännöi Tuomas Matinpoika Pyyhtiä (**LALLONMÄKI**).

SIMOLA JA PELLONRISTI: Rippikirja vuosilta 1870–79 näkyy 6. talo, jota isännöi Eskon sukuhaarasta Matti Eskonpojan leski Vappu Matintytär Pentikäinen. Tila oli kruununtila.

1880 Henkikirjojen mukaan talojen isännät eivät kymmenen vuoden aikana juuri muuttuneet paitsi Eskon sukuhaaran tilalle oli tullut isännäksi Heikki Heikinpoika (s. 1826), joka kuoli v. 1895. Pekan sukuhaaran tilat olivat muuttuneet perintötiloiksi.

Talonpojan oikeus kruununtilaan turvattiin 1789 annetulla asetuksella niin, että hän sai tilaansa vakaan hallinto-oikeuden. Se tarkoitti, että talonpojan ja hänen lastensa hallinto-oikeus tilaan oli

pysyvä, kunhan tila pidettiin kunnossa ja verot maksettiin säädetysti. Samassa yhteydessä tilanpitäjälle myönnettiin perinnöksiosto-oikeus eli oikeus tilan ostoon omaksi maksamalla kolmen vuoden vero. Vuoden 1880 henkikirjoissa kaksi Pyyhtiän taloista oli lunastettu perintötilaksi.

Verotila on historiallinen nimitys, jolla tarkoitettiin maatilaa, josta suoritettiin valtiolle maaveroa. Suomessa maavero lakkautettiin vuoden 1925 alusta alkaen siirryttäessä vuosittaiseen tulo- ja omaisuusverotukseen.

1900-luvulla Pyyhtiän tiloja kertaan seuraavien vuosikymmenien aikana. Esimerkiksi Hepolahti ja Kiviharju jaettiin vuonna 1909. Pellonrististä on lohkottu esimerkiksi nykyinen Peltola. Osa Suokumaan tiloista on edelleen suvun jäsenten hallussa.

Riitta Pyyhtiä

Yllä: Kartan kaikki ykkösellä merkityt talot kuuluivat Pyyhtiän tilaan. Kartan valmistusajankohdasta ei ole tarkkaa tietoa, mutta se noudattelee melko tarkkaan isojaon aikaista tilannetta – tosin Pyyhtiän taloja on vain kuusi.

Lähde: Arkistolaitoksen karttakokoelma

Vasemmalla: Pyyhtiän talojen sijainnit nykyisellä karttapohjalla. Lähde: Risto Valtonen

Oma tupa, oma lupa

Milla (os. Pyyhtiä) ja Jukka Pöllänen rakensivat omakotitalon Keravalle pari vuotta sitten. Rakennus valmistui palkkatyön ohella puolessatoista vuodessa eli varsin lyhyessä ajassa. Perheessä oli samaan aikaan pieni lapsi.

Yllätyin siitä, miten nopeasti rakentamisen sujuin ensirakentajilta. Talo vaihtuu tarkasti ja laadukkaasti tehdyltä, vaikka ammattirakentajia käytettiin vain kaikkein ikävimmissä tehtävissä kuten perustusten valussa ja alakerran harkkorungon teossa. Onko tosiaan niin, että osa suomalaisista nuorista on vielä niin käteviä, että tuosta vain rakentamaan ja valmista tulee? Haastattelin rakentajatyttöäni Millaa rakennusprojektin etenemisestä.

Miten rakentamispäätös syntyi?

Edellinen asunto ei enää vastannut perheemme tarpeita. Vertailimme rivitaloasuntojen hintoja ja talohankkeen hinta-arvioita. Rivitaloasuntojen hinnat olivat korkealla ja lisäksi olisi tullut maksettavaksi hoito- ja mahdollinen rahoitusvastike. Asuminen omakotitalossa alkoi houkutella enemmän kuin rivitaloyhtiön osakkuus.

Olimme aikaisemmin remontoineet rivitaloasuntomme lähes kaikki pinnat, joten tiesimme vähän mitä pintojen viimeistely on ja millä tavalla parisuhteemme kesti aikataulutettua työtä.

Mistä löysitte sisua ja motivaatiota urakkaan?

Molemmilla oli kova halu päästä asumaan uuteen taloon. Rakentamisen aikana asuimme kaupungin vuokra-asunnossa, jossa naapurit olivat aika levotonta porukkaa. Lisäksi kumpikaan meistä ei pidä keskeneräisistä asioista, joten työt rakennustyömaalla piti saada tehtyä valmiiksi nopeasti.

Jukka ei ole harjoittanut rakentamista ammatikseen, mutta hänen aikanaan ammattikoulussa suorittama talonrakentajalinja antoi meille perustietoa ja taitoa.

Lisäksi pääsimme pankkimme kautta yhden päivän pituiseen Pientaloraken-

tamisen Kehittämiskeskus PRKK ry:n rakentajakouluun. Rakentajakoulun tavoitteena on perehdyttää tulevaa rakentajaa rakennushankkeen vaiheisiin, rakennuksen suunnitteluun, energiatehokkuuteen, kustannussuunnitteluun, kustannusarvion laadintaan, eri toteuttamistapoihin, aikataulujen laadintaan, oman työn osuuteen, valvontaan, hankkeeseen ryhtyvän vastuisiin, vastuuhenkilöihin ja kirjallisiin sopimuksiin.

Miten pysyitte budjetissa?

Rakensimme talon Keravan kaupungin myyntiin tarjoamalle tontille ja saimme sen hieman edullisemmin kuin markkinahinta olisi ollut. Rakentamisen rahoitimme osittain edellisen asuntomme myyntivoitolla ja osittain säästöillä, mutta loput lainasimme sitten pankista. Kun aloitimme rakentamisen, meitä varoiteltiin pankissa, että useimmilla budjetti ylittyy noin 20 prosentilla. Meidän budjettimme ylittyi noin viidellä prosentilla.

Löytyikö kavereista tai sukulaisista talkoohenkeä?

Aloittaessamme rakentamaan emme aikoneetkaan luottaa toisten apuun, vaan talo oli tarkoitus rakentaa omin voimin. Varsinaisia talkoita emme järjestäneet kertaakaan muuttoa lukuun ottamatta. Saimme kyllä apua sitä pyytäessämme. Kaikki sisarukset ja vanhemmat ovat olleet auttamassa jossain työvaiheessa raivauksesta tapetointiin.

Erityisesti Jukan vanhemmat olivat suureksi avuksi sekä työmaalla että lapsen hoidossa. He asuvat lähellä ja kävivät lähes päivittäin auttamassa työmaalla kiireisimpään aikaan. Ikää molemmilla oli 70 molemmin puolin, joten aikamaisia teräsmummoja ja -vaareja olivat.

Millaisille henkilöille rakentaminen tuntui sopivan?

Suosittelimme rakentamista henkilöille, jotka ovat valmiita uhraamaan vapaa-aikansa ja lomansa työntekoon. Välillä se oli rankkaa, mutta lopulta kun valmiita pintoja alkoi muodostua, tuntui kaikki vaivan arvoiselta.

Milla, Jukka, Lotta ja heinäkuussa 2011 syntynyt Miska Pöllänen uuden kodin kivistä.
Kuva: Ilmo Pyyhtiä

*Millan ja Jukan talo sijaitsee Keravalla.
Kuva: Ilmo Pyyhtiä*

Talon rakentaminen nopeassa aika-
taulussa, kuten me halusimme, vaati
välillä useita nopeita päätöksiä esimer-
kiksi materiaalien suhteen. Kun tarvit-
simme laattoja tai tapetteja, löysimme
ne usein ensimmäisestä tai viimeistään
seuraavasta kaupasta.

Miten aviosuhde kesti koettelemuk- sen? Riitelittekö tai pidittekö mykkä- koulua?

Suurimmat riidat olivat ennen fyysisen
työn aloittamista, kun asioita vielä suun-
niteltiin ja rakennuslupaa odoteltiin.
Sitten kun Jukka pääsi aloittamaan työt
rakennuksilla, ei riiteltyyn juuri jäänyt
aikaa eikä energiaa. Viikolla Jukka kävi
töiden jälkeen kotona syömässä ja suun-
tasi sen jälkeen rakennuksille hommiin.
Viikonloppuisin saimme usein Lotan
hoitoon isovanhemmille tai sisaruksille,
jolloin myös minä pääsin auttelemaan
töissä.

Erimielisyyksiä rakennuksella aiheut-
ti lähinnä työn laatu, sillä Jukka on pal-
jon tarkempi laadussa. Vieläkin Jukkaa
harmittaa muutama listan sahaus, joita
en antanut korjata.

Kestivätkö ystävyssuhteet rakennus- paineet?

Hyvin moni kaveriperheistämme on
myös rakentanut omakotitalon, joten
suhteet heihin pikemminkin vahvistui-
vat, kun tiesimme mitä he ovat käyneet
läpi. Jukan kaksoisveli rakensi taloa sa-
maan aikaan Kirkkonummelle ja hänen
kanssaan vaihdettiin usein mielipiteitä
ja tietotaitoa rakentamisen edetessä.
Vinkkejä saatiin myös Jukan työkave-
reilta, jotka olivat rakentaneet itselleen
talon.

Aloittaisitteko oman talon rakentami- sen uudestaan, kun nyt tiedätte miten suuresta projektista on kyse?

Jos nyt tekisimme uuden talon, olisivat
tiedyt asiat, kuten esimerkiksi lupien
hakeminen helpompia, kun on jo kerran
ottanut asioista selvää. Työmäärä olisi
kuitenkin sama, mutta ehkä aikaa ei
kuluisi niin paljon ihmettelyyn vaan
pääsisi töissä nopeammin eteenpäin.

Tällä hetkellä aioimme asua talos-
samme toistaiseksi, mutta Jukka on sa-
nonut haluavansa rakentaa vielä joskus
yksikerroksisen talon tasamaatontille.
Joten ei se ihan mahdottomuus ole...

Mitä tekisitte toisin ja kuinka tyyty- väisiä olette lopputulokseen?

Mitä kauemmin asumme talossa, sitä
enemmän on tullut ideoita mitä olisi
voinut tehdä toisin. Jos rakentaisimme
nyt, minä haluaisin takan myös ala-
kertaan ja Jukka haluaisi parvekkeen
kiertävän talon nurkan ympäri.

Miten suhteet naapurien kanssa me- nivät ja saitteko uusia ystäviä raken- tamisen myötä?

Olemme hyvissä väleissä kaikkien naa-
pureiden kanssa. Kadullamme on lähes
joka talossa samanikäisiä lapsia kuin
tyttömme Lotta, joten näissä merkeissä
tulee oltua paljonkin yhteydessä. Eniten
närrää on aiheuttanut rajanaapurimme,
jonka katolta lumet tulevat ainakin tois-
taiseksi tontillemme.

*Milla ja Jukka ostivat tontin joulukuus-
sa 2006. Maanrakentamistyöt alkoivat
syyskuussa 2007 ja talopaketti saapui
lokakuussa. Pölläset muuttivat uuteen
kotiin vuoden 2008 elokuussa. Loppu-
tarkastus pidettiin syyskuussa 2011.*

Ilmo Pyyhtiä

Tilinpäätös

Toimintakertomus 2011

Kokoukset

Sukuseuran vuosikokous pidettiin Ikaalisten Kylpylässä 3.9.2011. Kokouksessa oli läsnä 20 henkilöä. Iltapäivällä, ennen päivällistä, kokousväellä oli mahdollisuus nauttia kylpylän palveluista.

Hallitus

Sukuseuran hallitukseen sukuseuran kokoukseen saakka ovat kuuluneet seuraavat jäsenet: Marja-Leena Andersin, Kerttu Pyyhtiä, Heimo Pyyhtiä, Jarmo Pyyhtiä, Sirpa Pyyhtiä, Satu Putkisalo, Timo Järvisalo, Riitta Pyyhtiä ja puheenjohtajana Ilmo Pyyhtiä. Hallitus kokoontui vuonna 2011 kaksi kertaa (tammikuussa ja toukokuussa).

Sukuseuran kokouksessa Ikaalisissa hallitukseen valittiin erovuorossa olleet henkilöt uudestaan. Hallitus valitsi keskuudestaan puheenjohtajaksi Ilmo Pyyhtiän, varapuheenjohtajaksi Kerttu Pyyhtiän, sihteeriksi Jarmo Pyyhtiän ja taloudenhoitajaksi Satu Putkisalon. Uusi hallitus kokoontui vuoden 2011 aikana kaksi kertaa (lokakuussa ja marraskuussa).

Hallitus

Ilmo Pyyhtiä puheenjohtaja

Hevossalmentie 26 B 4
00870 HELSINKI
puh. 09 698 4115 tai 040 545 3845
ilmo.pyyhtia@gmail.com

Kerttu Pyyhtiä varapuheenjohtaja

Kuusistontie 3A 19
12700 LOPPI
puh. 019 440255 tai 040 831 5521

Jarmo Pyyhtiä sihteeri

Kaakinmaantie 102
36430 SAHALAHTI
puh. 050 486 8804
jarmo.pyyhtia@kolumbus.fi

Toiminta

Sukututkimuksessa on tehty tarkennuksia eri haaroihin, hieman uutta tietoa on saatu lisää. Sukututkimusta ovat tehneet Ilmo Pyyhtiä ja Riitta Pyyhtiä.

Sukuviiriä valmistui keväällä ja sitä tilattiin 30 kpl, joita myytiin mm. sukukokouksessa Ikaalisissa.

Sukukirjan painopaikkaa ja hintaa, sekä muotoa selvitettiin vuoden aikana. Kuparsaaren Pyyhtiät sukuleht ilmestyi touko-kesäkuussa 2011.

Sukukokouksien suunnittelu- ja järjestelytyö, sekä sukulehden seuraavan numeron toimittaminen ovat myös kuuluneet vuoden 2011 toimintaan.

Talous

Tilikauden tulos osoittaa 280,01 € ylijäämää, jonka hallitus esittää lisättäväksi seuran omaan pääomaan. Varoja kerätään sukukirjan julkaisua varten sekä toiminnasta aiheutuvien kulujen kattamiseen, kuten sukulehden julkaisuun ja postitukseen.

Tiedottaminen

Tiedottaminen hoidettiin keskitetysti postittamalla jäsenille jäsenkirje huhtikuussa ja Pyyhtiän sukuleht -lehti

heinäkuussa. Seuran kotisivut toimivat edelleen osoitteessa: www.kolumbus.fi/tili-orava.

Jäsenmäärän kehitys

	Jäsenet
31.12.2003	51
31.12.2004	98
31.12.2005	115
31.12.2006	123
31.12.2007	134
31.12.2008	140
31.12.2009	137
31.12.2010	139
31.12.2011	143

Hallitus

Toimintasuunnitelma

Toimintasuunnitelma 2012–2013:

- Sukukokous Lahdessa 2012
- Sukututkimuksen jatkaminen
- Perinnekeräyksen jatkaminen
- Sukukirjan taitto ja painaminen
- Sukukirjan myynti 2013 sukujuhlassa
- ”Pyyhtiä sukuleht” 1/2012 julkaisu huhtikuussa 2012
- Varojen keräys sukujulkaisua varten
- Hallitus toteuttaa säännöissä todetut hallinnolliset tehtävät

Satu Putkisalo taloudenhoitaja

Paavontie 2 as. 3
54100 JOUTSENO
puh. 050 300 9667
satu.putkisalo@saunalahti.fi

Marja-Leena Andersin hallituksen jäsen

Itätie 11, 12240 HIKIÄ
puh. 019 768 032 tai 040 748 1980
marja-leena.andersin@a-katsastus.fi
marja-leena.andersin@saunalahti.fi

Timo Järvisalo hallituksen jäsen

Leppätie 4, 74100 KIURUVESI
puh. 050 560 5628
timo.jarvisalo@kisapaino.fi

Heimo Pyyhtiä hallituksen jäsen

Paloasemantie 4
15880 HOLLOLA
puh. 040 415 5399 tai 03 780 1780

Riitta Pyyhtiä hallituksen jäsen

Viertolankaari 2 as. 5
21420 LIETO
puh. 044 323 9473
riitta.pyyhtia@gmail.com

Sirpa Pyyhtiä hallituksen jäsen

Kauppakartanonkatu 8 A 16
00930 HELSINKI
puh. 041 530 4919
sirpa.pyyhtia@kolumbus.fi

Merkkipäivät

Uusia sukulaisia

Tuloslaskelma ja tase

1.1. - 31.12.2011

TULOSLASKELMA

Varsinainen toiminta

Jäsenmaksutuotot	1150,00
Muut tuotot	935,00
Postikulut	85,60
Jäsenlehtikulut	0,00
Kokouskulut	807,10
Muut kulut	916,15
Tuottojäämä	276,15

Sijoitus- ja rahoitustoiminta

Korkotuotot	3,86
Tuottojäämä	3,86
Tilikauden ylijäämä	280,01

TASE

Vastaavaa

Vaihtuvat vastaavat	
Pankkitili Nordea	
115835-130267	3967,84
Vastaavaa yhteensä	3967,84

Vastattavaa

Oma pääoma	3607,83
Tilikauden tulos	280,01
Vieras pääoma	
Siirtovelat	80,00
Vastattavaa yhteensä	3967,84

TASE-ERITTELY

Vieras pääoma	
Siirtovelat	
Ainaisjäsenmaksut	
Johansson Ilkka	20,00
Järvisalo Timo	20,00
Orava Reijo	20,00
Pyyhtiä Ilmo	20,00
yhteensä	80,00

Talousarvio vuodelle 2013

Varsinainen toiminta

Jäsenmaksutuotot	2145,00
Muut tuotot	2100,00
Postikulut	500,00
Jäsenlehtikulut	400,00
Kokouskulut	500,00
Muut kulut	5000,00
Tuottojäämä	-1755,00

Sijoitus- ja rahoitustoiminta

Korkotuotot	4,00
Tuottojäämä	4,00
Tilikauden ylijäämä	-1747,00

Lahja Raaska
o.s. Pyyhtiä
95 vuotta
Joutsenossa
7.8.2012
Syntymäpaikka:
Joutseno

Toivo Pyyhtiä
90 vuotta
Lopella
29.9.2012
Syntymäpaikka:
Antrea

Maija-Liisa
Tähtinen
85 vuotta
Kouvolassa
29.5.2012
Syntymäpaikka:
Joutseno

Anna Leena
Miikki
o.s. Pyyhtiä
80 vuotta
Joutsenossa
11.9.2011
Syntymäpaikka:
Joutseno

Hilkka Karhu o.s. Pyyhtiä
90 vuotta
Joutsenossa 30.11.2012
Syntymäpaikka: Joutseno

Lotan pikkuveli
MISKA PETTERI

syntyi 12.7.2011
kastettiin 21.8.2011

Kummeiksi lupautuivat
Pauliina ja Sampo Brisk.

Milla ja Jukka Pöllänen

Marikan, Stiinan, Patrikin,
Sannan, Roopen, Emman,
Annastiinan ja Niklaksen
11.12.2011 syntynyt pikkuveli sai
28.1.2012 kasteessa nimen

MICO JYRKI JONATHAN

Kasteen suoritti Marja-Sisko Aalto.

Kummeiksi Micolle tulivat
Frank Laukkanen, Riikka ja
Joonas Komulainen sekä
Eveliina ja Christian Hagman.

Elinamarika ja Ilkka Johansson

Tonin suloinen pikkusisko syntyi
15.12.2011. Hän sai nimekseen

NOORA KAROLIINA

Kummeiksi Nooralle lupautuivat
Jaakko ja Elina Hyvärinen sekä
Tuomas Kiianlinna.

Mikko ja Laura Pyyhtiä

Karjalaiset kesäjuhlat

Lahdessa 15.-17.6.2012

Karjalan Liiton 64. Karjalaisia kesäjuhlia vietetään Lahdessa 15.–17.6.2012

Järjestävävastuussa on Karjalaisseurojen Lahden piiri. Juhlien päätapahtumapaikka on Lahden jäähalli - Isku Areena urheilukeskuksen kainalossa. Hyppyrimäet toimivat hyvinä opasteina muualta tuleville, mäethän näkyvät kauas. Myös useimmat oheistapahtumat löytyvät urheilukeskuksen läheltä. Kadun toisella puolella, Koulutuskeskus Salpauksen tiloissa järjestetään seminaarit, kädentaitoihin liittyvät työpajat ja piirakkakisat. Lapsille on omia tapahtumia ja työpajoja. Karjalainen tori on Isku Areenassa.

Laulun rikkautta, kylvämättä kasvavaa, on luvassa ainakin kuorokavalkadissa, konserteissa sekä avajais- ja päiväjuhlissa. Lauantai-iltaa voi viettää puolille öin klubi-illassa, juhlatansseissa ja useissa konserteissa. Hartaampaa ohjelmatarjontaa on Ristinkirkossa ja Pyhän Kolminaisuuden kirkossa, joissa ovat myös sunnuntain juhlaumalanpalvelukset. Ristinkirkko sijaitsee torin kupeessa, Pyhän Kolminaisuuden kirkko kivenheiton päässä Isku Areenasta. Jumalanpalvelusten jälkeen juhlakulue järjestäytyy ja lähtee torilta urheilukeskukseen ja päiväjuhlaan.

Lahden kesäjuhlien teema on kädentaidot, onhan Lahti muotoilukaupunki ja designpääkaupungin (WDC Helsinki 2012) yhteistyökumppani yhdessä Espoon, Kauniaisten ja Vantaan kanssa. Muotoilu ammentaa perinteestä; Lahdessa kättä lyövät vanhat taitajat ja muotoilun koulutus sekä osaaminen. Urheilun ystäville järjestetään kyykkäkisa Hollolassa ja Karjalan maraton Artjärvellä.

Juhlapaikat:

Isku Areena -jäähalli, Svinhufvudinkatu 29
Koulutuskeskus Salpaus, Ståhlberginkatu 4 B
Hiihtomuseo, Urheilukeskus, Salpausseläntie 8
Felix Krohn -sali, Sibeliuksenkatu 8
Sibeliustalo, Ankkurinkatu 7
Lahden Urheilutalo, Jalkarannantie 10
Pyhän Kolminaisuuden kirkko, Harjukatu 5
Ristinkirkko, Kirkkokatu 4
Wanha teatteri, Koulutuskeskus Salpaus, Ståhlberginkatu 4
Heinsuon urheilukeskus, Hollola, Tiilijärventie 9
Artjärvi, Vuorenmäki

Lisätiedot ja ohjelma: www.karjalanliitto.fi/tapahtumat

Kuparsaaren Pyyhtiät sukuseuran vuosijuhla 16.–17.6.2012

Lauantai 16.6.

- 12.00 Huoneiden vastaanotto
Scandic Lahti -hotellissa
- 13.00 Sukukokous Scandic-hotellissa
- 13.45 Siirtyminen Isku Areena
-jäähalliin
- 14.30 Karjalaisten kesäjuhlien
avajaiset jäähallissa
- 19.00 Illallinen Scandic-hotellissa

Sunnuntai 17.6.

- 09.00 Aamiainen hotellissa
- 11.00 Huoneiden luovutus
- 11.30 Lippukulkueseen
järjestäytyminen Kauppatorilla
- 12.00 Lippukulku kauppatorilta Isku
Areenalle (ruokailumahdollisuus
jäähallissa klo 11–15)
- 15.00 Päiväjuhla jäähallissa
Kotimatka

Ilmoittautuminen ja tiedustelut:

Ilmoittaudu mukaan 15.5. mennessä.
Kerttu Pyyhtiä: puh. 040 831 5521
Ilmo Pyyhtiä: puh. 040 545 3845
ilmo.pyyhtia@gmail.com

Majoitus:

Varaa majoituksesi suoraan Scandic
Lahti -hotellista 31.5. mennessä.
Hinta 141 € / 1 vrk / huone / 2 aikuista.
Mainitse Kuparsaaren-Pyyhtiät -suku-
seuran kiintiö varauksen yhteydessä.
Osoite: Scandic Lahti, Vesijärvenkatu 1
Puhelin: 03 339 3911
Sähköposti: lahti@scandichotels.com